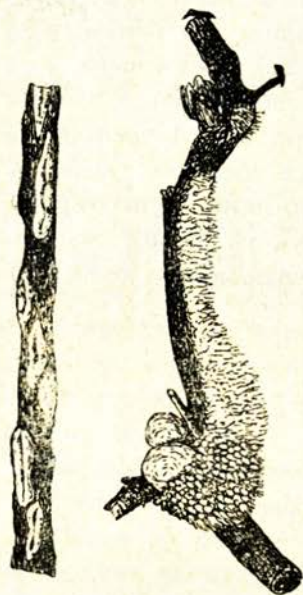

Ив.

Кръвната въшка по ябълковитѣ дървета.

По кората на ябълковитѣ дървета — било по дънеритѣ или старитѣ клони, било по младитѣ лѣторасли — забелязваме мѣста полепени съ бѣли като памукъ влакнѣца. Подъ тѣзи влакнѣца се намиратъ червенокафяви въшки голѣми $1\frac{1}{2}$ до 2 милиметра. Тѣ сж безъ крила. Късно презъ есенята срѣщаме вече и крилати въшки съ шоколаденъ цвѣтъ.

Фиг. 1. Едногодишно ябълково клонче, нападнато отъ кръвни въшки.

Фиг. 2. Крилата кръвна въшка (около 8 пжти уголѣмена)

Фиг. 3. Безкрила кръвна въшка (около 8 пжти уголѣмена)

И еднитѣ и другитѣ въшки сж покрити съ бѣли влакнѣца, които сж отъ воскъ. Тѣзи бѣли влакнѣца се произвеждатъ отъ самитѣ въшки. Размачкаме ли тѣзи въшки, тѣ изпущатъ единъ кръвно-червенъ сокъ, отъ който самото насѣкомо носи името си.

Въшкитѣ забиватъ хоботчетата си чакъ въ нѣжната образователна тъканъ на клонката и смучатъ сока на дървото. Дървото страда. По него се образуватъ отоци, които много приличатъ на образувани при боледуването на дърветата отъ ракъ. Нападнатиятъ клонъ умира.

Настъпи ли зимниятъ студъ, по-голѣмата частъ отъ кръвнитѣ въшки измиратъ. Все пакъ една частъ отъ тѣхъ, скрити изъ ранитѣ на дървото, се запазватъ. Презъ пролѣтѣта тѣ се размно-